



Голос України

№ 200 (2447) ■ Середа, 1 листопада 2000 року ■ Ціна договірна

■ 1848 р. У Львові вибухнуло збройне повстання проти австрійської влади.

■ 1851 р. Народився поет і етнограф Іван Манжура. Залишив велику фольклористичну спадщину: казки, прислів'я тощо.

■ 1932 р. Народилася співачка Зоя Христиня. У 1956–61 роках — солістка Київської опери.

■ 1939 р. Верховна Рада Радянського Союзу прийняла закон про включення Західної України до складу СРСР.

Парламентська хроніка

Борги — мільярдні, санкції — печальні

Ранкове і денне засідання 31 жовтня

На початку пленарного засідання депутати розглянули ряд соціальних питань, які уряд визначив як першочергові. Зокрема, законопроект «Про страхові тарифи і про обов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності». Парламентарії підтримували ідею реформування системи состраху. Однак ухвалювали на деякі недоліки законопроекту. Зокрема, чи зможе цей закон гарантувати цілісьове використання коштів фонду состраху?

Як буде погашено борги регресникам? І, зрештою, звинувачили депутати, введення нових зборів посилять податковий тиск на виробника. У проєкті також не уточнено розміри страхових тарифів для окремих галузей економіки.

(Закінчення на 2-й стор.).

Зустрічі з президентом ЄБРР

Завтра до нашої країни з робочим візитом прибуває президент Європейського банку реконструкції та розвитку Жан Лем'єр. Він проведе перемовини з Президентом України Леонідом Кучмою. Перед цим відбудуться зустрічі президента ЄБРР з Прем'єр-міністром України Віктором Ющенком і міністром фінансів Ігорем Мітюковим. А на сьогоднішнє заплановано зустріч заступника Голови ВР Степана Гавриша з представниками ЄБРР.

Я вам пишу...

Платити не буду!

Нам часто докоряють за несплату комунальних послуг і за квартиру. Але ніхто не каже, чим платити. Якщо скласти мою і мамину пенсії, буде 150 гривень. Із них 80 маємо віддати за квартиру, світло й телефон. А як прожити за решту? За квартиру уже п'ять місяців не платю. І не буду, доки не повернуть гроші з ошадкижки і не збільшать пенсію до 300 грн. 40 років випрацював у державному цеху. Невже не заробив на сім'ю старість? Нове кладовище за 9 років стало більше, ніж старе за 50. Де адреса допомога, яку обіцяли? Чому пенсіонери мають голодувати?

Володимир ДЕНИСЕНКО.
Мелітополь.
Запорізької області.

Ночу-хау

Митися тоді, коли можна, а не коли потрібно

Мерія Одеси затвердила графік подачі гарячої води в оселі. Найбільше «розкошуватимуть» мешканці у Жовтневому, Центральному, Ленінському та Іллінському районах — тут гарячу воду включатимуть по суботах, неділях та понеділках. У Суворовському та Приморському районах «банніми днями» будуть лише вівторок та серeda. У Київському і Малинському — четвер та п'ятниця. Втім, твердять чиновники мерії, графік може й коригуватися залежно від рівня сплати за водокопсування. А ще вони переконані, що короткотермінова подача води для людей вельми вигідна — одесити значно економлять сімейні кошти.

■ 12 мешканців одного з сіл Львівської області з діагнозом гепатит «А» госпіталізовано в Сокальську лікарню.

■ Від сьогоднішнього в Києві майже відразу підвищується температура опалення і гаряче водопостачання.

■ У селі Малий Караб'їла Дунавецького району Хмельницької області зареєстровано випадок захворювання теляти на сказ.

Волиня моя! Краса моя!



Волинці люблять свій край, складають про нього вірші, пишуть пісні. Рядок, винесений у заголовок, — із пісні, яка стала своєрідним гімном області, паролем для тих, хто народився на цій землі.

Волинці не тільки люблять свій край, а й бережуть його, примножують багатство області працею. У цьому могли перекоонатися журналісти нашої газети під час днів «Голосу України» на Волині.

(Матеріал читайте на 4-5-й стор.).



Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Спробував і виграв

Лотерея до машини доведе

Сергій Титович Прімак із села Софіївська Боршівка на Київщині передплатив нашу газету з першого дня, тобто вже десяти рік. А протягом п'яти років бере участь у лотерей «ГУ». «Це — знайомленіша газета моєї родини, — каже Сергій Титович, — у мене до неї немає жодних претензій. На сторінках «Голосу» є все, про що хотів би дізнатися. А який у вас таланови-

тий та доброзичливий колектив! Бажаю всім дорогим газетарям здоров'я. Так тримати!» А ще володар призів розповів по секрету, що хотів би у майбутньому виграти правну машину. Мм, у свою чергу, бажаємо цій світлій і добрій людині здійснення мрій.

На змину: Сергій Прімак з призом у колі релакції.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.



На гігієні також можна зекономити

P.S.

Ювіляр —

«Народне слово»

Сьогодні святкує своє десятиріччя колектив газети Кіровоградської області ради «Народне слово». Часопис став одним із перших демократичних видань в області. Журналісти видання не турбуються про гроші, твердо стоять на принципах справедливості і законності. Колектив «Голосу України» бажає колегам нових здобутків і гострого пера.

Газети пишуть — шибки летять

30 жовтня біля редакції газети «Річне вечірє» відбулася несанкціонована акція протесту щодо публікацій у цьому виданні статей Олеси Бузуні «Бовнука Тарас Шевченко» та «Хто створить плейбой з кумира?».

Учасники акції, — прокомуністичну подію прокурор Рівненської області Василь Присяжнюк, — намагалися проникнути у приміщення редакції, але їх зупинили працівники міліції.

У результаті було збито вивіски, побито кілька редакцій, а стіни залито фарбою. Шість міліонерів та два працівники редакції отримали тілесні ушкодження. За таким фактом слідчим управлінням УМВС в Рівненській області порушено кримінальну справу.

Фотофакт

Всеукраїнський тиждень енергозбереження розпочався підписуванням Міністерства палива й енергетики України представниками екологічних громадських організацій. Учасники акції вимагають відмовитися від будови атомних реакторів на Хмельницькій і Рівненській АЕС та спрямувати кошти на підвищення ефективності використання енергії й широке впровадження нових технологій енергозбереження. Сьогодні вітчизняний електростанції виробляють 27–29 млн. кВт енергії, а можуть — 53,9 млн. кВт.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Тролейбусникам набридло працювати «на дядька»

Репортер

За графіком о 9 ній року мала прийти перша тролейбуса. Але її о сьомій їх на мілі не було. Натомість вулицями Хмельницької, як бідолахи, «літали» мікроавтобуси і таксі.

Що ж сталося — від'їжджали тролейбуси за несплату боргів? Чи їм запитанням уже у тролейбусне депо. Ще задалеку бачу близько сотні чоловіків та жінок.

У центрі розгніваного містечка стоїть міський голова Михайло Чекоман. Оточуючі розмовляють усім одразу. Нагадусь, гурт «нада» слово волямі Олексію Кучеру та В'чеславу Качуку.

Наше тролейбусне депо — одне з кращих в Україні, а зарплата, яку не видають два місяці, — найнижча! — виголошує перший.

— По телебаченню говорять про субсидізацію. А я зі своєї зарплати у 100 гривень тільки за квартиру мушу платити 130. То скажіть, Михайле Костянтиновичу,

чи, як на 20 гривень утримувати сім'ю? — питає другий. — Відійти нам два мільйони, котрі зборгувала держава за півгодини!

Місто вам уже п'ятсот тисяч гривень перерахувало. А держбюджет не виділив жодної копійки, — переконував на те мер. «Дискусія» тривала понад три години. Більшість претензій щодо соціального збубоння можна було б адресувати уряду наперелоді його звіту у Верховній Раді. Однак уряд — далі, а мер — поруч. Отже йому і перепало. Страйкарі зали час міський вийшли для розв'язання проблеми.

Більш як чотири години на лінію не виходили тролейбуси. Винні у цьому, як на автора, дві сторони: керівництво підприємства — за нечасну оплату праці та уряд — за соціальне збубоння суспільства, котрому, як і тролейбусникам, може урівнятися терпіння. Закляти різноманітних партійців щодо походу на Київ вчучай цього разу особливо жучно...

Михайло ВАСИЛИШКО.

Хмельницька область.



І з неба впав мільярд

На 9–10 листопада алавно-го з'їзду Прем'єр-міністра України Віктора Ющенка до Москви. Як сказав у повідомленнях ІТАР-ТАКС, переговори у Кремлі можуть привести до підписання договору про умови постачання в Україну російського газу в 2001 році.

Російсько-українські відносини останнім часом позначені високим активістю. В середині жовтня в Сочі зустрілися керівники, минулого тижня в російській столиці побував глава української дипломатії Анатолій Зленко, а напередодні своїх зустрічей в Москві Михайло Касьянов і Віктор Ющенко провели телефонні консультації.

Важко характеризувати: навіть у зарубіжних політиках російський президент не забуває про Україну.

Білоруські технології

У понеділок було оголошено результати другого туру виборів до білоруського парламенту. За офіційною інформацією, вибори відбулися успішно й без порушень: з 97 із 110 округів. Офіційної точки зору не повідомляють експерти, які вважають ці вибори рекордними за кількістю фальсифікацій.

Навіть незацікавленим особам може видатися підозрілим те, що від опозиції міста в палати представників опираються лише дві особи. А більшість нових депутатів беззаперечно підтримують владу. І те цуд, як, за даними соціологічних, довора до влади в Білорусі стрімко падає.

Виборча кампанія, що відбулася, відзначалася прогнозовано низькою активністю громадян. Для того щоб

раїну. Не дані як позавчора на прес-конференції за підсумками сьомого Росія—ЄС він зазначив: Росія виступає за розширення можливостей експорту енергосировини до Європи і вважає, що шлях через Україну не може бути нічим натраплям експорту. «Якщо наші плани щодо співробітництва з Європою було здійснено, то навіть за втегування з цього питання відносин з Україною залишати потужностей не буде достатньо», — сказав Путін.

Потрібні ще шийномісні два трубопроводів.

Відповідання на запитання польського журналіста про інтереси Варшави, президент РФ підкреслює: «Польща отримує шийномісні шорік лише за транзит 1 мільярд доларів. Не було нічого і з неба впав мільярд. Подумаєте!».

Яна СТАДІНА.

Нафта за євро

Із зазвального дня Ірак починає підписувати контракти зі споживачами на поставку нафти в євро.

Це рішення прийнято Багдадом у рамках кампанії відмови від використання узовнішньоторговельних операцій «валюти ворожої держави» — долара США. Раніше Ірак обіцяв припинити експорт нафти, якщо ООН відмовляться конвертувати в євро всі іракські інфляційні (близько 10 млрд.), що накопичилися на спречаху в Національному банку Парижа, і не дозволить споживачам надіти розплатуватися з Іраком за нафту європейською валютою.

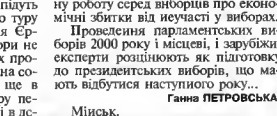
Загалом ані Вашингтон, ані Лондон офіційно не заперечували проти нового іракського демаршу, проте експерти ООН поперекладають Ірак, що він втрачає мільйон доларів на операції з конвертації валют. З кожної барелі, проплати за євро, Багдад втрачає 10 центів, а конвертація 10 млрд. доларів на іракському рахунку обернеться 185 мільйонами втрат.

Яких рівнів виборців «стагнало» на 10% менше, що також давало змогу «забезпечити явку». Ще одне науху: брестський губернатор напередодні другого туру видав спеціальну інструкцію, в якій наказував керівникам підприємств та організацій у день проведення виборів особисто забезпечувати явку своїх працівників на виборчі дільниці, а державним ЗМІ — провести роз'яснювальну роботу серед виборців про основні збитки від неучасті у виборах.

Проведення парламентських виборів 2000 року і місцеві, і зарубіжні експерти розцінюють як підготовку до президентських виборів, що мають відбуватися наступного року.

Ганна ПЕТРОВСЬКА.

Мінськ.



У номер

Один абзацом

■ На Черкащині проживає 54 громадянина, які жакі 16 білих роки. Двом довгожителів — Ксеїї Шумській із Звенигородського та Софії Ващенко із Смілянського районів виповнилося 111 років. Першій за кількістю літніх років, як і планувалося, утримує Богдана край — Чигиринський район. У селіх легендарного Холодного Яру мешкає однадцять сотняних нащадків древніх воляжських родів.

■ Чергову тижню колегія почала працювати в Фейсві. Газети факти задала в як двох виданнях у Керчі. Ці приєми могли допомогти критичанам легше пережити зими холоди. Бо, як відзначили на селекційній ярмарку в Раді Міністрів автомобіль, опалювальний сезон на півночі розпочався неорганізовано. Задля в багатьох містах та ще добромі десятих селіх не обієдналися школи, лікарні й дитячарки, не кучаху жакі про жалювія фону.

■ У райцентрі Лисичка, що за Черкащиною, розукомплектовано шкільну школу. Задля збитків в 12 тисяч гривень. Школа залишилася без опалювання; грошей на ремонт у місцевому бюджеті катма.

Мурманськ

Роботу в дев'ятому відсіку припинено

Популу тіл загинув підводників у дев'ятому відсіку «Курска» припинено, відіа заокеровано. Просте відомство вимагають зробити технологічний отвір у трьохом відсіку заводу субмарин, де, можливо, зберігали тіла підводників.

Вашингтон

Клінтон підвищив зарплату військовим

Президент США Білл Клінтон підвищив законопроект про аспігування на військову потреби вартість в розмірі 310 млрд. дол. Задля переобладтання військово-морської бази в 3,7% і надання значної суми на інші соціальні потреби, зокрема на медичне обслуговування. Переобладтання такою витрати на програму компенсації колішнім працівникам ядерних підприємств — 275 млн. дол.

Оттава

Мільярда на Інтернет

Канадський уряд має намір витратити більш як 1 млрд. дол. на розвиток у країні мережі високошвидкісного доступу в Інтернет. Про це заявив міністр приватності Канади Джон Менлі. Спеціальний комітет буде доручено сформулювати стратегію видання високошвидкісного широкошвидкого доступу в Інтернет у кожному місті та селіх Канади незалежно від їх розміру та місця розташування.

Вільнюс

Новий склад уряду

Після тривалих консультацій президент Литви Валас Адамкус підписав указ про утворення нового складу уряду. До кабінету міністрів увійдуть 12 осіб. У литві це має стати 11-й уряд за останні десять років. Уверше тут вперше коаліційний кабінет міністрів.

Токіо

Жертви землетрусу

Ще осіб дванадцять внаслідок землетрусу в центральних районах Японії. В епіцентрі підземні поштовхи досягли сили 5,5 бала за 19

Приштина

Переміг Демосоюз

За підсумками виборів, що відбулися в суботу, Демократичний союз Косово на чолі з Ібрагімом Руговою отримав близько 60% місць у місцевому асамблеї ради. Про це повідомив голова ОБСЄ в Косово ва підставі 80% підрахунків бюлетенів. Демократична партія Косово на чолі з Хашимом Тачі, створена на базі «Визвольної армії Косово» (ВАК), заручилася підтримкою 27% тих, хто голосував. Аларис за мабуть Косово, так само створений на базі ВАК, набрав близько 8% голосів.

Фото АП.



За повідомленнями кореспондентів «Г» та зарубіжних інформагентств.



Традиції — обереги пам'яті

«Якось я звернув увагу: сусід робить східці в будинок. Склали їх із цегли і залили цементним розчином, а маленька донька підбігла і стала на них босими ногами. Він це місце заштукатурив, а донька вдруге залишила відбиток своєї ніжки. Сусід розсердився, награв на неї і вкотре вирівняв поверхню східців».

А перед цим в одному з трактатів давньої індійської філософії я прочитав: слід малого дитяти — оберег для дому. І розповів про це сусідові. І от що цікаво: скільки батько згодом не просив доньку ще раз стати ногою на свіжу поверхню східців, мала відмовлялася навідріз...

Заступник голови Луцької райдержадміністрації Анатолій Горбатюк розповів цю історію по завершенні нашої екскурсії територією музею просто неба в селі Рокитні, що з десяток кілометрів від обласного центру.

Його спогад — доволі випадковий і водночас символічний. Бо музей оцей — слід старожитньої Волині, її побуту, звичаїв, традицій, своєрідна генна пам'ять багатьох поколінь волинців. У ньому є вітражі, хати і клуні ще з минулого століття. Скажімо, курна хата, яка опалювалася «по-чорному», без димаря, а дим виходив крізь вікна і двері.

Але цей музей цікавий ще й іншим. Його працівники — не просто екскурсоводи, вони — господарі. Бо мають і з десяток гектарів землі, на якій вирощують та збирають хліб дідівським способом. І коней, і корів, і кіз. Отож ті, хто відвідує скансен, можуть також спробувати подоїти корову, осідлати коня і проїхати верхи.

Цю вічність, ці традиції береже для волинців колектив музею, який очолює Олександр Сердюк. Корінний подоляннин серцем прикипів до Волині і крихтами збирає історію краю, його звичаї, і може їх переповідати без кінця.

— Будете в наших поліських селах, зверніть увагу: хати, здавалось б, розкидані хаотично, але насправді будувалися відповідно до вимог природи, енергетичного поля Землі. Перш ніж закласти підмурівок будинку, поліщук на вибраному місці насипав на ніч пригорщу зерна. Коли ж вранці зерно було з'їдене чи кимось порушене, селянин обирав інше місце, бо вважалося, що це — погане. І так доти, доки не знаходив підходящого.

Про це Олександр Сердюк розповідав біля давньої каплички, відбудованої за малюнками і схемами. Місце для неї вибирали також за давніми звичаями.

Відтепер гості музею завершують екскурсію поблизу неї. І не тільки милуються мальовничим пейзажем, осмислюють почуте й побачене, а й, за їхніми словами, набираються енергії, зас-

покоюють душу і серце, позбуваються прикросів і болю.

Можливо, така вірність батьківським традиціям і дає змогу волинцям не тільки виживати серед нинішніх економічних негараздів, а й з вірою дивитися

У день майбутній



У цьому переконала і розмова з керівниками області — головою облдержадміністрації Борисом Клімчуком і головою обласної ради Василем Дмитруком. Обое народилися і вирости на Волині і добре знають усі проблеми не тільки місцевої господарки. Спільно «тягнуть керівного плуга», не ділять сфери впливу, спільно вирішують наболіле.

На початку розмови Борис Клімчук підкреслює:

— Нешодавно на зустрічі з головами облдержадміністрацій Президент у прикінцевому слові наголосив: там, де бійка між головою облради і керівником облдержадміністрації, там немає справ, там програють обое.

Отож нам з Василем Павловичем ділити нічого, крім турбот, проблем і розв'язання тих завдань, які стоять перед областю.

Власне, напевне, тому і звучить дует керівників області злагоджено, без фальші.

Скажімо, обое в розмові з журналістами зазначили: сьогодні головна постать на селі — голова сільської ради. І напередодні жнив зібрали на пораду їх, а не, як у попередні десятиріччя, голів колгоспів.

Та й на Волині колгоспів майже не лишилися: с кооперативи, товариства тощо, а ще 37 тисяч одноосібних власників землі.

Борис Клімчук уже розповідав читачам «Голосу України», як проходила аграрна реформа. Однак деякі подробиці тоді, як то кажуть, лишилися «за кадром» розмови кореспондента з головою облдержадміністрації:

«Землю в області почали роздавати ще 1994 року, шойно з'явився закон. Кожний бажаючий міг отримати 2 гектари за рішенням обласної ради. Проте нас цікавить не те, скільки в людей гектарів, а як вони живуть. Не тільки виробничі, а й соціальні умови».

Волинь моя! К

«А на Волині пахне полином»... Такий поетичний рядок може народитися лише під настрій, як туга за батьківською домівкою.

Волинська дома (назва книжки професора місцевого університету Віктора Давидюка) зустріла журналістський десант «голосу України» щиро, привітно, як рідних.

Тепла і добра вистачило не тільки на час перебування в Лесиному краї (саме тут формувалися особистість і світогляд Лесі Українки), а й нині відгукується ностальгічним спогадом про дні «Голосу України» у Волинській області, бажанням повернутися — хоча б ще раз — (одамся до вживаного безліч разів, але точного образу) до «краю лісів і озер». Там пахне кожне клатик землі, кожне дерево, кожне озеро, кожне село чи містечко мають своє історичне коріння, свої легенди, своїх героїв.

А голова обласної ради Василь Дмитрук додав:

«З цією метою створюємо відповідну інфраструктуру. Сьогодні на Волині діє більш як 300 пересувних пунктів з холодильними установками шведського виробництва для заготівлі молока. Отож селянин уже не ламає голову над тим, куди діти вироблену продукцію, не шукає нечесного посередника, а потім — свої гроші, а думає, куди їх вкласти».

Тут перервуся, щоб підтвердити ці слова. Бо наступного дня дорогою до Каменя-Каширського нас зустрічали ці пересувні молокоприймальні за роботою.

Наголос на слові «експорт»

Тому й не дивно, що молокозаводи області завантажені роботою, а свою продукцію поставляють уже за межі України. Зокрема, в Росію. Треба було бачити радість обох голів, коли вони розповідали, що сири Ковельського молокозаводу на ярмарку в Санкт-Петербурзі вибороли золоту медаль.

До речі, слово «експорт» звучить як своєрідний наголос у розповідях про реформи. Скажімо, Володимир-Волинський молокозавод продас сухе молоко в Африку. А щоб не втрачати кошти і досить значні — 100 доларів — на тонні продукції, купив і змонтував лінію для розфасовки своєї продукції в мішки.

Про сільське господарство того дня говорили багато, тому що його треба підняти з колін і дати йому власника. Бо, для прикладу, 97 відсотків картоп-

лі, за словами Василя Дмитрука, продас сьогодні одноосібник.

Тепер, каже голова обласної ради, його треба вивести на аграрну біржу. Тому й думасмо з'єднати її з районами комп'ютерною мережею.

— Я, до речі, пригадав цікавий випадок, — продовжує Борис Клімчук. — Головним опонентом наших реформ був голова колгоспу Андрій Турок. А потім він виступив у газеті «Волинь» з ґрунтовною статтею «Чи видно реформи з бур'янів», в якій піддав критиці керівників-сусідів, а про себе написав, що зерно переробляє на борошно і реалізує готову продукцію. Отож на нараді в Ратному я йому сказав: «А спробував би ти раніше переробляти зерно на борошно і не віддавати його у «закром Родіни»? Проте в той день вразило і ще, бо йшлося саме про комп'ютеризацію районів. Так-от, з'ясувалося, що в його господарстві вже є сім комп'ютерів з виходом в Інтернет.

Не говорять — реформують

Під час поїздки кинулося в вічі: ціни на пальне на автозаправках дещо нижчі не тільки від столичних цін, а й периферійних. І на Волині це нікого не дивує, бо автозаправні станції були приватизовані ще в 1994 році.

На волинців тоді дивилися, як на диаволів. Однак уже чимало сусідів сьогодні задрять їм, бо в області не знають словосполучення «енергетична криза». Тут бензин із канистр під кушами не продають.

Волинські нафтотрейдері освоїли, як каже Борис Клімчук, білоруський і прибалтійський шляхи, постають в області сотні тисяч тонн пально-мастильних матеріалів і поступово виходять на український ринок. Обидві фірми — найбільші платники податків до місцевого бюджету.

Власне, ця розповідь-спогад потрібна для розуміння позиції і керівників області, і місцевих мешканців, які вже давно зрозуміли: порятунок потопаючих — справа рук тих, хто топиться.

— Ми жили в режимі заборгованості у зарплатах і пенсіях фактично з 1993



Приклад інвестиції: луцькі підшипники завойовують світ.

Книги і люди

Свою першу книгу я здобув у десять років, напровесні, коли ще не протрихала грізюка, — знайшов на стежечці від хвіртки до невеличкого будиночка, який незадовго до того обжила сім'я переселенців... Побачивши яскравий ріжок у землі, я схилився, щоб розкопати. Врешті, знахідка втрапила в мою долоню. То була перламутрова мініатюрна книжечка, два на три сантиметри, кольору чудесного, жовтих диких тюльпанів, або кольору весняного сонця. Властиво, самої книги і не було. Тільки папіртки. На чільній з них викарбовано католицького хреста, обвитого виноградною лозою... Роздивлявся і думаю що хоч! Ось вам і моя перша книга.

То був час, коли повсюди лунало: Перемога! Перемога! Нал рейхстагом — червоний прапор!!!

Наче учора.

Бундестаг у Берліні! Складний купол рейхстагу як втілення відкритості... Де сьогодні?

Як бути, радіти чи печалитись?

Війна давно минула... Багато що змінилось. Берлін — із нов столицєю. Зруйновано ганебну Стіну.

Слабута вперше входить у свідомість як місце упокоєння Цвєтасові. Слабута, сумнозвісне місце, раптом скресав

ізнов. Ось книга: Отто Рюле «Испеленис в Елабуге», переклад з німецької (Восениздат, Москва 1969). Нетайно після Сталінградської битви в таборі для військовополонених починають створювати НДР. Можна собі уявити, яку роботу проводили в таборах полонених, підпорядкованих генералу Власову, якщо згодом під ним опинилося два мільйони обмундированих у німецьку форму бійців. Скільки загодно можна штудіювати історію Другої Вітчизняної війни, за багатотомниками військових інститутів, за Тіпельскірхом, за мемуарами маршалів, — там описи битв і фронтів. А сьогодні слід знати про ту війну, яка точилася в масах військовополонених, доконачно. Адже з цієї маловідомої війни — зерно нових засівів і мислі, й озброєні. Можна вполювати генерала Власова й кількох його соратників і на Луб'янці нішком повісити їх. Однак з'їзд націй, проведений цими людьми у Празі, зоставив по собі вкарбовані рядки, які болять багатьом, як і болять досьогодні. Як було двома мільйонам повертати в батьківські многоязичні краї, якщо там не почули нічого, про що шуміла велика людська кров? Ми знали «Злату Прагу» Олеса Гончара, однак ледве вчиталися в «Смерть зветься Енгельхен» Ладислава Мнячка, і вже зовсім нічого не читали і не читаємо про національне і надна-

ціональне в житті цілих народів, які зоставляли по собі Другу Вітчизняну війну. Справжня книга про цю війну, така як «Війна і мир» Толстого, «Тихий Дон» Шолохова чи «Бур'ян» Андрія Головка, іще не написана. Її створить талановитий хлопчик, якщо родиться з Божим даром і палкою спрагою повноти знань...

Перший дивосвіт, захований між двох палітурок, показав мені Олександр Пушкін. Його «Капітанську дочку» я боюся перечитувати, щоб не загубити давніх чарів. Школярюку з хутора, з-від озимини, якщо йому сниться художня література, хочу підказати кілька книг. Звичайно, це класика української літератури, це двісті томів світової літератури. Це книги так званої академії (Монтень, Плутарх, історія інків і багатьох інших). Якщо комусь заманеться знати й історію України, повірте мені, немає кращих книг, ніж видрукувані Бодянським у Московському університеті. Там наші малнові джмелі, посилаєні золотистим духмяним пилом.

А взагалі, кожному своє. Книги теж мають здатність відкриватися по-різному. Одному відкриється так, що наче крім обкладинок і немає нічого. А іншому... «Сонми книг от нас веками скриты».

Григорій КОЛІСНИК.

Краса моя!

року, коли ще, скажімо, у Дніпропетровську чи Харкові поняття про це не мали, — каже Борис Клімчук. — Але коли ця проблема дійшла і до цих регіонів, то ми вже навчилися виживати. Це — жорстка школа для управлінців усіх рівнів.

Ліс приносить не лише здоров'я, а й кошти

Нині волинці реформують лісову галузь. Бо лісами володіли не тільки держлісгоспи, а й колишні колгоспи. В розпорядженні деяких із них були значні масиви. Сільська реформа залишила ліси без власника, чим одразу скористалися деякі спиртні ділки — почався безконтрольний вируб дерев.

Одна те можна стверджувати: на цьому похвалено крапку. В лісів з'явився власник, бо частина з них перейде у відання держлісгоспів, інші — в комунальну власність, а деякі залишаться селянам. Обласна влада детально проаналізувала ситуацію, перш ніж було прийнято рішення.

І це не дивно. «Ліс для Волині — святе», — стверджує голова обласної ради Василь Дмитрук. І пояснює: в усі часи він приносить користь людям. І є тільки цілющим повітрям. Лісові ягоди, гриби споконвіку урізноманітнювали харчовий раціон волинців. А сьогодні дають ще й додатковий прибуток.

Лише під час заготівлі лісових ягід цього року мешканці області заробили більш як 25 мільйонів гривень. Чорницю, суш з у селян скуповують заготівельні фірми, заморожують і відправляють на експорт. Зрозуміло, якщо не конкуренція, селян обдирали б як липку. Однак волинці пустили всіх бажаючих на цей ринок і ціна на дари лісів становить 6,5 гривні за кілограм, що майже втричі більше, ніж у сусідів.

Школа, скаже читач, що що продукцію відправляють за кордон. І матиме рацію. Як і ті, хто організував її переробку на Волині. Скажімо, спільне підприємство «ЕКО-ТЕК» уже поставляє широкий асортимент переробленої лісової продукції у волинські магазини. І не тільки. Її експортують навіть в Англію. І дивуватися немає причин. Бо в асортименті: цілющі журавлина, брусниця, калина, ожина, маринаовані гриби — білі, лисички, опеньки, зелені тощо. І ціни, на відміну від тих, що правлять багато інших постачальників подібної продукції, — не кусаються.

Як шведи волинців праці вчили

Написав цей заголовок і замислився: а чи справді вчили? Бо якщо волинці не вміли працювати, то хіба захотіла б потужна корпорація SKF, яка диктує світові моду на підшипники, викупити контрольний пакет акцій Луцького підшипникового заводу? Недаремно деякі місцеві журналісти, чиновники — а що говорити про мешканців! — висловлюють думку: шведи, мовляв, таким чином «задали» конкурента.

І ми про це запитали прямо в директора з персоналу та корпоративних прав підприємства Юрія Сивенка.

Той відповів не відразу, після кількох хвилин паузи-роздуму:

— Скажіть, будь ласка, а чи можна конкурувати з компанією, яка контролює п'яту частину світового ринку?



Після вечірнього доїння в музеї села Рокині.

І, не дочекавшись відповіді, додав:

— Поки що SKF своє клеймо ставити на нашу продукцію не дозволяє.

І справді, конкурувати зі шведами лучани не могли. Через цілу низку обставин. Так, свого часу підприємство було чи не найкращим у галузі на території тодішнього СРСР і мало поставляти підшипники в країни союзу. Але табір розпався, і потенційні покупці луцької продукції кинулися шукати підшипники якісніші, дешевші. Велет завмер. Здавалося, назавжди. Проте керівництво заводу зрозуміло: потрібно реагувати на виклик часу — провело акціонування підприємства, почало змінювати асортимент продукції і з усієї сили не давало вмерти виробництву.

І три роки тому шведи, які довго придивлялися до лучан, вивчали можливість заводу, придбали майже третину акцій, котрі належали державі. За цей час у реструктуризацію виробництва вкладено 16 мільйонів доларів. За ці кошти вивели з експлуатації застарілі і зайве обладнання, зменшили виробничі площі і територію підприємства. Нині реалізується програма зниження витрат, ведеться модернізація обладнання, застосовуються сучасні інструменти і технології тощо. Щоправда, не обійшлося без парадоксів. У минулому році в області поповзли чутки: шведи закривають завод, бо було скорочено 40 відсотків спискового складу працівників заводу. Цікаво, що скороченням працівників було виплачено безпрецедентну в Україні вихідну допомогу — 11 середньомісячних зарплат — яка становила тоді більш як 400 гривень.

Побоювання не справдилися — Луцький підшипниковий пращос, успішно конкурує навіть зі словачками і завойовує нові ринки, раніше недоступні для продукції заводу.

Редакція щиро дякує за допомогу у проведенні дня «Голосу України» на Волині голові Волинської облдержадміністрації Борису Клімчуку, голові обласної ради Василю Дмитруку, голові Камінь-Каширської райдержадміністрації Ростиславу Кухтеню, голові Камінь-Каширської районної ради Роману Чечотці, голові Шацької райдержадміністрації Володимирі Найдю, голові Шацької районної ради Віктору Карпуну, керуючому ВГРУ КБ «Приватбанк» Миколі Романюку та генеральному директору ВАТ «Луцький підшипниковий завод» Володимирі Меркулову.

А щоб не бути голосливим, процитуємо слова президента корпорації SKF Суне Карлсона, який незадовго до нашого приїзду на завод побував у Луцьку і дав інтерв'ю газеті «Луцький замок»:

— Я приємно здивований усіма проєктами, які тут реалізують. Співробітництво триватиме, до того ж інтенсивно. Ми плануємо, що Луцький підшипниковий завод буде виробником світового класу і це стане прикладом для всіх інших українських заводів, прикладом співпраці на міжнародному рівні. Це дуже важливий проєкт для SKF.

Тож до цієї оцінки нам нічого більше ні додати, ні відняти.

І... післямова до поїздки

На жаль, рамки газетної публікації вельми вузькі, щоб описати всі враження від днів, проведених на Волині. Та й де взяти слова, щоб скласти осянну красу Шацьких озер, які стають меккою відпочинку для українців. У санаторій «Лісова пісня», що на озері Пісочному, в село Світязь на берег однойменного озера з'їжджаються відпочити з усіх кутків нашої України і навіть з Одеси і Криму.

Окрім того, наша газета вже розповідала про грандіозне свято, яке влаштували шанувальники «Голосу України» в Камінь-Каширському, і про футбольний турнір, що пройшов у рамках днів «Голосу України» у Волинській області.

Отож ми не прощасмося з чарівним куточком Батьківщини, зі щирими, гостинними, добрими волинцями, а лише кажемо:

— До побачення!

Володимир КОРОЛЮК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.



Колонка оглядача

Запізнілий фуршет

23 жовтня в Києві, у виставковому центрі «АККО Інтернешнл», відбулася міжнародна презентація техніко-економічного обґрунтування (ТЕО) проєкту українського варіанта Євразійського нафтогазового коридору.

Як ведеться, презентація закінчилася фуршетом. Втім, не про келихи з шампанським ідеться. Хоч з якого боку не глянути, презентація ТЕО українського варіанта, як на мене, закінчилася майже на десятиріччя.

Підтвердження того — вітальне слово американського посла паня Карлоса Паскуала. Зміст якого можна викласти одним словом: наразі. Наразі Україна від розмов про реформи перейшла до діла. Той самий лейтмотив лунав і у виступі представника ЄС в Україні Ф. Бенсара.

Характерно, що гості виступили після короткої промови нашого прем'єра, в якій Віктор Ющенко наголосив на готовності України до міжнародної приватизації наших газових і нафтових магістралей.

Презентувала ТЕО не так національна промислова еліта і керівництво, як американська компанія «Gulf Interstate Engineering». І ця подія знакова.

Краще пізно, ніж ніколи

У чому економічний сенс поняття «відкрите суспільство», що його ми прагнемо побудувати? У свободі перетинання кордону для пересічної людини? Безперечно. У свободі руху товарів, послуг і капіталів? Почастіє.

Та головне все-таки не в цьому. Головне — промислова інтеграція. Головне — добитися міжнародного визнання очевидної необхідності нашої національної промисловості для світової спільноти. А це можливе лише тоді, коли в нашу промисловість прийдуть солідні зарубіжні компанії. Байдуже, зі Сходу чи із Заходу.

Лише не без добра. Це я до того, що якщо Рем Вахрієв не зробив конкретних кроків до спорудження трубопроводу в обхід України, навіряд чи поворушилися б наші генерали від промисловості із запрошенням американської інжинірингової фірми до участі у проєкті нафтопроводу «Одеса—Броди—Поліськ—Глянськ». Отак і сперечається б в усіх рівнях і трибунах, здатні ми чи ні самі збудувати термінал в Одесі і покласти в землю трубу.

Так, здатні, здатні. Хто в тому сумнівається? Тільки ось якщо у створенні українського коридору не братимуть участь, скажімо, «British Petroleum», Державна нафтова компанія Азербайджанської Республіки, той самий російський «Газпром» чи будь-які інші солідні транснаціональні компанії та корпорації, цей комплекс, пробачте, на дідька лісового комосу буде потрібний. У тому числі й Україні. Докази? Ось один з них. Найелементарніший.

Щоб український варіант Євразійського нафтогазового коридору працював, потрібні танкери. І не завтра, а як то кажуть, уже вчора. Бо танкерний флот, так уже в світі повелося, фрахтують у момент закладання судна на стапелях.

Хто їх замовив чи замовить? Наша рідна держава? Генеральний підрядник євразійської української труби — власник нафтопроводу «Дружба»? Знаєте, панове, навіть не смішно.

Одна ластівка

весни не робить

Промислова інтеграція, однак, то не односторонній рух. І з огляду на це дивус реакції нашого політичного бомонду на вахирівський газопровід до Західної Європи в обхід України. Лейтмотив тут єдиний: мовляв, «Газпром» блефує. Мовляв, і дорого, й безглуздо. Мовляв, крок це не так економічний, як політичний.

Та нічого подібного. Ось уже й наш стратегічний партнер Президент Польщі Александр Квасьневський заявив про можливу згоду його країни на обхідний проєкт. Бо полякам нова вітка принесе очевидні мільярди дивідендів. І в цьому суть.

А нам би годилося не ставати у позу стійких олов'яних солдатиків, а за порадою того самого Александра Квасьневського, вже не знаю як, хоч навіть зубами, домагатися не територіальної, а економічної участі у вахирівському проєкті. Бо економічна участь у визначенні міжнародних проєктів — вигідна завжди і всім їх учасникам.

Після презентації Віктором Ющенко проєкту приватизації трьох «Обленерго» в Парижі і Лондоні, ТЕО українського варіанта Євразійського нафтогазового коридору в Києві тон західної преси стосовно України, можна сказати, змінився. Потеплішав, чи що. Зарубіжні аналітики наголошують, що вже не тільки одному постать Віктора Андрійовича можна сприймати як реформатора, а й державу, котру він представляє, — як реформаторську.

Однак одразу застерігають. Не помилятися б і цього разу, як раніше було. Мовляв, перша ластівка не робить весни. Ну, просто-таки штовхають наш уряд активніше братися до організаційних проблем промислової інтеграції України до світової спільноти.

Ігор НАУМЕНКО.

Що хвилює Держкомінформполітики?

Нині розгортається запекла дискусія щодо створення в Україні громадського, або суспільного, телебачення. Позиція Держкомінформполітики з цього питання така: він підтримує ідею, але не згоден з принципами, за якими пропонується його створювати. Бо якщо вагомий частини телебачення не залишиться в державній власності, через брак коштів воно з часом буде приватизоване і розійдеться по руках. А руки ті можуть виявитися нечистими. Майбутні власники такого поширеного і могутнього засобу інформування керуватимуться лише своїми власними політичними і матеріальними інтересами.

Що свою позицію керівники Держкомінформполітики висловили на прес-конференції, що відбулася днями. Там було розповсюджено і заяву прес-служби комітету. Перша — щодо висловлювань президента Національної телекомпанії України Вадима Долганова в інтерв'ю тижневику «Президентський вісник» № 17 від 21 — 27 жовтня п. р. на адресу Держкомінформполітики. Твердження президента державного телебачення, бачимо комітет зайва структура і заважає працювати, надсилаючи «різні пустопорожні інструкції, вказівки...», суперечить Указу Президента України від 25 липня нинішнього року. Нам визначено, що основним завданням Держкомінформполітики є «координація державних засобів масової інформації, в тому числі Національної телекомпанії України, Національної

радіокомпанії України, державної телекомпанії «Крим», обласних телерадіокомпаній, Київської та Севастопольської регіональних державних телекомпаній...». А пан Долганов чомусь не хоче визнавати цього, «претендує на вняткову роль, виокремлює себе за межами виконавчої влади» тощо.

У другій заяві прес-служби Держкомінформполітики йдеться про спотворення ідеї проведення оглядів журналістської творчості державних електронних ЗМІ. Так, подані до журі програми свідчать: творчість журналістів-професіоналів телебачення і радіомовлення поставлена на захист інтересів народу. Водночас Держкомінформполітики не може не помічати того, що по Україні останнім часом прокотилася хвиля фестивалів теле- і радіопрограм, організованих недержавними структурами. І замість того, щоб працювати на ідею національного примирення, сприяти впровадженню державної мови в суспільстві, їх ініціатори безтактно спекулюють духовними цінностями українців, використовуючи інформаційний простір країни для матеріальної наживи та підбурення політичних ігор. З цього приводу Держкомінформполітики заявляє: такий підхід принижуватиме Україну, шкодитиме її державним інтересам.

На прес-конференції йшлося також про додержання принципів конституційності в діяльності багатьох ЗМІ.

Якіс ГАЛЬЧЕНКО.

Його призвище — синонім успіху

Успіх цей завжди довався нелегко, та раз обраний своєю Зіно́вій Григорович Пастернак не зраджує. Сюди приїждять на досвід і порою. Сюди звертаються по допомогу і норову. Тут трудові рекорди — не самоціль, а норма. Тому, хто хоч раз тут побував, доводиться відомовлятися від роками усталених стереотипів. Тут біля входу ціле літо коштують тротуари, а порядок під землею вражає навіть невідатчених німців. Адреса: Донецька область, державна холдингова компанія «Краснолиманська».

Назва цього підприємства ось уже протягом десяти років незмінно пов'язана з ім'ям Зіно́вія Григоровича Пастернака. Його ім'я знайдеться майже на кожному довідку, який стосується діяльності величезного комплексу. Довказ того, як одна людина за лічені роки зуміла вивести підприємство до найкращих у галузі. «Його призвище — синонім успіху», — доводилося почути про нього. Втім, шість років тому нового директора на «Краснолиманську» чекали мільйони борів з шахтарської зарплати, заборгованості, страйкувальні колективи і... купа халяв на розривку у відділі кадрів.

— Шахта тоді виконувала плани від сили на тридцять відсотків, — пригадує Олексій Карасьов, заступник директора з маркетингу, збути й матеріально-технічного постачання. Люди йшли від нас десятками. Під час змінних зборів Зіно́вій Григорович заявив: «Нікого тримати не буду, звільни півніш». Але поспердажу тих, хто розривався, назад уже не візьмемо». Частина робітників подумала й замишилася. А за місяць-два пішов вибуток, люди почали отримувати гроші.

Важко уявити собі, що зовсім недовго тут страйкали вимагали платію, але це факт. Так само, як і те, що кінні на «Краснолиманській» виплатили заробленого — справа звична. За час керівництва Зіно́вія Пастернака виплати грошей не було затримано й на день! Невідомо в Україні знайдемо колективів, які могли б похвалитися такою статистикою.

Статистика ця — не лише в регулярній зарплаті, а і в стабільно інтенсивній праці. Цифри промовляють самі за себе. Рік 1995-й: план — 1,3 мільйона, вибуток 1,6 мільйона тонн вугілля. Рік 1996-й: план — 1,3 мільйона, вибуток 1,9 мільйона тонн. Рік 1997-й: план — 1,3 мільйона, вибуток 2,3 мільйона тонн. Рік 1998-й: план — 1,3 мільйона, вибуток 2,5 мільйона тонн. Рік 1999-й: план — 2,1 мільйона, вибуток 3 мільйони 264 тисячі тонн! Причому мільйон тонн — самою лише димильною №6. Усе в поточному році видало на-гора 2,5-мільйонну тону вугілля, а дільниці №5 та в мільйонно-мільйоні.

— У такої успішді два головні складові, — каже Зіно́вій Пастернак. — По-перше, ґрунтовна підготовка виробництва, опрацювання всіх питань у комплексі. А друга складова — люди. Потенціал у наших людей — величезний, треба лише вивести його розкрити.

Свого часу нею довелося розмовляти з робітниками п'я-



почати «просувати» далі. На «Краснолиманській» Зіно́вій Григорович працював головним інженером у середині 80-х. А 1990-го був призначений директором передусовної дирекції шахти «Красноармійська-Західна №1».

Лише задумано як найкращіше, найпотужніше вугільне підприємство України. Але таким підприємством вона ще тільки мала стати. Будівництво було в самому розпалі, коли директор передусовної дирекції запропонував... внести зміни до проекту. Його недовіли для такого доповідного рішення, як Пастернак, були очевидні. А всілякі інстанції й авторитети, перед якими доводилося обстоювати власну точку зору, для фанатики своєї справи не були перешкодою. Хтось вважав його «незручним», хтось — різким. Але те, що основа нинішніх успіхів «Красноармійської-Західної №1» закладена саме тут, — факт нездернений.

Присягнатиши раз себе вугільній галузі, він не зраджував улюбленій справі ніколи. Він не шукав в неї легких рішень. Хоча, між нами, хіба ніякої ситуації в галузі, коли держава підтримує неерентабельні й призначені на закриття підприємства, а ті, хто працює з повною самоціллю, наважись, повинні справно платити всі податки, — хіба така ситуація не культивує утриманство на рівні шлях колективів? На «Краснолиманській» панує культ якоїсь інтенсивної роботи. Це — від директора.

— Якщо хтось із підлеглих припуститься помилки, директор обов'язково розбереться, чому так сталося, — розповідає Олексій Данилов, помічник директора з кадрів. — Причому всі знають: якщо відомки не проїдуть, Зіно́вій Григорович обов'язково докопается до причини. І покарає справді винного.

Він сильний і як особистість, і як професіонал. Його діяльність пам'яті вражає: Зіно́вій Григорович тримає «а головні

всю картину, зфокусовану на планах гірничих робіт. А коли не поїхав в шахту, від уважності поглядів директора не сходяться жодна дрібничка. Хазяїн, одне слово.

Він майстер нестандартних рішень. Шахта «Краснолиманська», якій виповнилося 42 роки, за таких рекордних темпів вибутку на сьогодні мала б вичерпати наслідки колись запасів і... померти. Можна, звичайно, було б, продовжити існування, трішки «пригальмувавши» в роботі, і вимагати кілька років. Але такі перспективи не задовольняли генерального директора. Шахта повинна жити й мати солідний фронт робіт. І ось найпримітніший серпня цього року на підприємстві відбулася соціальна делегація на чолі з міністром палива та енергетики України Сергієм Єрмоловичем. Привід для відвідування був дуже вагомий — вивчення перспектив нового блоку. Це фактично нова шахта, яку будують «Краснолиманці». І виробничі, і технічні рішення, і фінансові питання вирішуються вперше в Україні. В результаті багатоглибини колектив був забезпечено фронтом роботи ще на двадцять-двадцять п'ять років.

Коли Зіно́вій Пастернак поділював, зі знанням справи доповідав про проєкт представницької комісії, думалося: небагато ідей, та й так, здебільше, технічних. Але заглиблюючись у перспективи своїх колективів не просто на день-два, — на роки вперед. П'ять років тому на шахті працювало понад 2,5 тисячі осіб. Протягом кількох років колектив збільшився до 5,5 тисячі осіб. Стільки роликів у Родніському і Красноармійській шахтах наразі немає. Це свідчить про те, що підприємство не просто працює, а розвивається. У приватній думці жерта до кабінету починається ще на сходах. До кабінету ладує, часто-густо звернувшись у пошуках правди в інших інстанціях, на нього йде з усіма проблемами. У нього шукають співідей до допомоги.

«Добривдень, дорога людина із золотим серцем!» — починає його зустріч. Така жінка, яка каже одиного із сіл Добрильського району. — Пише Вам стара, вимучена життям жінка, але, бачачи Вашу доброту й піклування про людей, я не змогу оминати. На шахті «Краснолиманській» працюють дуже близькі мені люди — зять, онук та онучка. Вони часто розповідають мені про своїх колег. Як там чистота, краса, і що все це Ви робите для робітників. А от синові моєму пошталює менше. Він працює на шахті Іванівській. Проз нього розповідь, має поважу, але чомусь там працює не швидко, як Ви. Він послани Богом на землю. Хай же він береже Вас від усіляких нещастій. Низький уклін Вам від матері!».

«Добрі, любі, різні, спасибі вам за життя, за щастя материнства» — пише Оля Алексівна, жінка, яка працює на шахті. Ще кілька місяців тому жінка молодій жінці та її дитині було під загрозою. Лікування потребувало чималих коштів, і на допомогу приїхав колектив шахти. «Генеральним директором 3. Пастернак, найголовніший і найдорожчий для мене людина, і зобов'язана своїм другим народженням, — завершує листа Юлія.

У таких листах відзначаються щирість, співчуття, готовність допомогти. Риси, притаманні особині, керівникові, який, обіймаючи високу поса-

ду, залишається передовсім людиною.

Помічник генерального директора з кадрів Олексій Данилов пригадає випадок: у списку учасників бойових дій через помилку пропущили одне підприємство.

— Зіно́вій Григорович наказав вибачитися перед цим чоловіком від його імені і з'ясувати, чому йому знову було б приїхати на шахту, але він віднайти всі справи, — розповідає Олексій Іванович.

Увага до кожної людини означає, що директор обстоює особисті потреби кожного з астерів війни зі святом Перемоги, кожну з правдивих — із Міжнародним жіночим днем, що обстоює допомогу у шквти отримав школи, лікарні, спортивні клуби, організації інвалідів, дитячі притулки, що пенсіонери не залишаються на жем без уваги з доробку, що б приїхати на шахту, але він віднайти всі справи, — розповідає Олексій Іванович.

Вельми вимогливий у роботі, Зіно́вій Григорович на шахті до показу в відомому журналі Варто відзначити, що на шахті створено всі умови для продуктивної праці. Підприємство закуповує новітні технічні засоби, здійснює значущі інвестиції підприємств, останні зразки якої за продуктивністю нічим не поступають світовим аналогам. Реалізується широка соціальна програма адміністративно-побутовий комбінат шахти нічим іншим не нагадує традиційні непокори зовні і незалежні всередині «когортів». Світла будівля (зімму нестандартне рішення) потопала в зелені, а нарядні дільниці оподорожені і обстоюваною нагадує сучасні офіси. Пастернак не просто бачить перспективу — на керуванні ним шахти він демонструє завтрашній день вугільної галузі.

Влада директорів «Краснолиманська» укладена не лише в Україні. І не перекладається. У кабінеті Зіно́вія Григоровича за кілька років зібрано цілу колекцію прес-заявок, які свідчать про всебічне знання. Тут і «Золота зірка», і «Приз тисячоліття» Європейського центру ринкових досліджень, і медалі «За заслуги в співробітництві» Євромакет-центру, і приз «За найкращу торгівлю марку» Клубу лідерів торгівлі, і міжнародний приз «За кваліфікацію кадрів» і членство у клубі «Лідери XXI століття», і багату інформі. Незаперечні особисті заслуги Пастернака підтверджено державними нагородами. 1997 року генерального директора шахти «Краснолиманська» за досягнення високих показників у добуванні вугілля, істотний внесок у підвищення ефективності підприємства нагороджено відзнакою Президента України — орденом «За заслуги» III ступеня. Він також лауреат «Кавалеру натхнення «Шахтарська слава», кавалер ордена «Слава на вірність Вітчизні» двох ступенів та «За трудові досягнення».

Важку працюючи працю наряд чим наведе романтику. Та все-таки є якесь особливе, ісповнює пошту, коли уявляєш, як цей чорний, блискучий метал, який лежить на долоні перетворюється на такі потрібні світло й тепло, яких не було б без таких людей, як Зіно́вій Григорович Пастернак.

Ліна Кучук

Rannila

металочерепіця;
водостійкі системи;
фасадні панелі;
несучі профілі;
профнастили.

Rannila

технічна підтримка
(розрахунок при проектуванні);
втіжнізні сертифікати;
виробництво в Києві;
великий вибір кольорів та покриттів.

сталеві матеріали найвищої якості!



Rannila

Нашими послугами скористалися:

Тютюнові фабрики. Київ, Черкаси;
Акумуляторний завод. Дніпропетровський;
Завод морозива. Луцьк;
Митний тарнінал і парадіх. Київ;
Вокзал. Київ;
Аеропорт. Бориспіль
Коледж. Київ;
АЗС. Маріуполь по всій Україні;
Приватні замовники.

Реалізуйте свої проекти спільно з Rannila! Ви варті найкращого!

ЗАТ Ренніла-Київ. Київ, вул. Пушкінська, 45/2, еф. 28, тел.: (38044) 461 9777, 464 0437, факс 461 9778

ПРЕДСТАВНИЦТВА:

Донецьк (062) 3324613 Дніпропетровськ (056) 7704107; Львів (0322) 978230; Миколаїв (0512) 351226; Одеса (049) 729-4961 Харків (0572) 475131; Черкаси (0472) 452922;

Арбитражний суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбішева, 1а) порушено провадження у справі про банкрутство та відкриття процедури санації зареєстрованого акціонерного товариства «Павлоградбуд» (код ЄДРПОУ 05517392).
Повноваження: 51413, Дніпропетровська обл., м. Павлоград, вул. Промислова, 1-а.
Банківські реквізити банків: н/р 26002158110001, валютні рахунок: 5 2600110002, Р 266003111158110022, банківський рахунок: 260081158110061, е.п. ак. 26027158110031, ДМ 266009158888110015 в КБ «Приватбанк», м. Павлоград, МФО 305727.
Томасівська — 615/106-00.
Каруїчний санацією — голова правління Чалый Валерій Григорович.
Респондентів майна — Завартанний Юрій Борисович, ліцензія № 000022.

Кредитори у місячний строк з дня опублікування оголошення подати в арбітражний суд письмові заяви про грошові вимоги до боржника, а також документи, що їх підтверджують. Коші зазначених заяв та доказів до них документи кредитори надсилають боржнику.

Арбитражний суд Дніпропетровської області (адрес: 49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбішева, 1а) постановою від 19 жовтня 2000 г. признав МЧП «Дмитрий» (реєстраційний номер 20296184, 3/с 26003100477001 в КО АКС «Горняк», МФО 305341, код ОКПО 1393599, юридичний адрес: г. Кривий Ріг, ул. Волгоградська, 3) банкрутом і отримав ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором назначено Шкуто Юрій Григорович (тел.: 66-93-75 в г. Кривий Ріг).

Претензи на доліжнику приймаються в течение місяця со дня опублікування ностоящего объявления.

Вниманию акционеров «Хлебокомбинат» № 2 (г. Запорожье)

Во изменение объявления в газете «Голос України» от 25.10.2000 г. № 198 сообщаем, что новым регистратором ОАО «Хлебокомбинат» № 2 является ОАО Регистратор «Навигатор» (адрес: г. Киев, ул. ЦЕБОР от 24.10.96 года на величину реестрового вознаграждения, именной ценный бумага № 137-Р от 24.10.96 г. Юридический адрес: 69006, г. Запорожье, ул. Портавская, 2А, е.п. ак. № 2).

Правление ОАО «Хлебокомбинат» № 2.

Одеське виробництво хімікофармацевтичне підприємство «Біостимулятор» код ЄДРПОУ 00480916, адреса: 65006, м. Одеса, Хаджібейська дорога, 2 реорганізується в Дочірнє підприємство «Біостимулятор» Державної акціонерної компанії «Укрмедфарм».

Важливі ДП «Біостимулятор» ДАК «Укрмедфарм» правонаступником майнових прав і обов'язків ОВХФП «Біостимулятор».

До уваги акціонерів ВАР «ОРЕХ»

Засновники ВАР «ОРЕХ» повідомляють, що загальні збори акціонерів ВАР «ОРЕХ» відбудуться 18 грудня 2000 року о 16.00 за адресою: 49095, м. Дніпропетровськ, вул. Фурманова, 15. Призначення Товариства. Зал засідань. Ресторація учасників зборів буде відбуватися з 15.00 до 16.00.

Порядок денний:

1. Затвердження результатів підписки на акції ВАР «ОРЕХ» і 1-й емісії та затвердження необхідних змін до установчих документів ВАР «ОРЕХ».
2. Вирішення питань, щодо сквалення угод, що були укладені засновниками до створення товариства.
3. Прийняття рішення щодо припинення діяльності ВАР «ОРЕХ», призначення ліквідаційної комісії.
3. Питань щодо порядку проведення загальних зборів звертатися за тел.: (056) 770-14-97.

Засновники ВАР «ОРЕХ».

Арбитражний суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44б) постановою від 24.10.2000 по справі № 29/230 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Укрнафатрейд» (юридична адреса: м. Київ, Залізничне шосе, 47, код ОКПО 26003207312001 в ГОУ банків «Україна», МФО 300603, код ЄДРПОУ 25273744, телефон: 468-67-17, 468-67-59), в зв'язку з чим відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банку призначено Демчука Олександра Миколайовича (тел.: 263-32-77, факс: 263-32-87).

Арбитражний суд Донецької області возбудив дело о банкротстве № 5-1135 в отношении дочернього підприємства «Производственно-финансовый центр открытого акционерного общества «Никитовский рудный комбинат» г. Горловка почтовый адрес: 84635, г. Горловка, Донецкой области, ул. Вознесенского, 20.

Банківські реквізити сч. № 26007301500031 в Никитовському філіалі банку Горловка акціонерного комерційного банку «Національний кредит», МФО 335797.

Респондентів майна доліжника — арбітражний управління Даченко Александр Дмитриевич, ліцензія № 000023.

Заявления кредиторов о денежных требованиях к должнику и заявления лиц, изъясняющих желание принять участие в санации должника, подаются в месячный срок со дня опублікування объявления в Арбитражний суд Донецької області по адресу: 83048, г. Донецк, ул. Артема, 157.

Арбитражний суд Донецької області (83048, г. Донецк, ул. Артема, 157) возбудил дело № 5-1223 о банкротстве ООО «Фили» (83069, г. Донецк, ул. Заводская, 29, р/сч. № 26009980382 в специализированном отделении Укробанка г. Донецка, код ОКПО 21981752), Р. Распорядитель имущества Аксентенко О. И. лицензия 000025.

Арбитражний суд Дніпропетровської області (адрес: 49600, г. Дніпропетровськ, вул. Куйбішева, 1-А) постановою від 19 жовтня 2000 г. признав ООО «Руслан» (идентифікаційний код № 193029, р/с 26002100267001 в ЦО «Укробанк» г. Кривий Ріг, МФО 334840, код ОКПО 30355925, юридический адрес: Дніпропетровська обл., Криворізький р-н, ул. Ленина) банкрутом і отримав ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором назначено Шкуто Юрій Григорович (тел.: 66-93-75 в г. Кривий Ріг).

Претензи на доліжнику приймаються в течение місяця со дня опублікування ностоящего объявления.

Арбитражний суд Запорожської області (69001, г. Запорожье, ул. Шаумяна, 4) постановою по делу № 5/4712 (00) от 19.09.2000 г. признал ООО «ЛГЗ Кристал» банкрутом.

Общество с ограниченной ответственностью «ЛГЗ Кристал» (сч. № 69095, г. Запорожье, ул. Железнодорожная, 2, р/сч. № 26007301310070 в Коммунальном отделении Промышленбанка, МФО 313797, код ОКПО 232902).
Ліквідатор Шухов Валерій Сергійович.
Адрес: 69095, г. Запорожье, ул. Железнодорожная, 2.
Тел./факс: (0612) 63-21-00.

ООО СП «Вядрус-Украина» код ЗКПО 80328900 сообщает о своей самоделиквации. Претензи-принимаются в течение двух месяцев.

У номер

Відень

Угоди з Австрією підписано

У Відні відбулася підписувача конференція з питань вилучення компенсацій жертвам нацизму, які в роки другої світової війни примусово працювали на території Австрії. Висловлені перед ним делегації країн — учасників переговорного процесу зауваження до проектів закону про створення австрійського фонду «Примирення, мир і співробітництво» та двосторонній угоди було обговорено і прийнято австрійською стороною без змін. Із зайвих дискусій. Підписано низку заключних документів і, зокрема, угоду між урядом України та Федеральним урядом Австрії про співробітництво і добровільних виплатх Республіки Австрії особам, що залучалися до роботи або примусової праці за часів націонал-соціалістичного режиму. Ті, хто перебував у фашистських концтаборах на території Австрії, компенсації одержать з німецького фонду «Пам'ять, відповідальність і майбутнє».

Заяви від претендентів на отримання компенсацій прийматимуться протягом двох років з дати набуття чинності австрійського закону про фонд «Примирення, мир і співробітництво». Закон прийнято і найбільш часом буде ратифіковано.

Австрія погодилася зліснити виплати в один етап, що істотно відірве австрійський закон від німецького, яким, попри вимоги країн — учасників переговорів, передбачено двохлітній наліт.

Австрійська сторона записала, що до кінця цього року збере потрібну суму для виплат — а це дніс України і млрд. 80 млн. шмідтів. До наших банків ці гроші мають надійти у січні—лютому наступного року.

Ток усіх, хто має підстави для отримання компенсаційних виплат, — на цей час 41 251 особа — тутоті необхідні документи. Якщо комуся потрібна допомога, звертатися до обласних представництв Українського національного фонду «Взаєморозуміння і примирення».

...Вступачи на заключній церемонії облісання двосторонніх угод, Федеральний президент Австрії Томас Клейнхейм підкреслює: «Австрійці намерті повернути облісачам до історичної правди чистоту пам'яті». Він підкреслює, що австрійський народ сповнений бажання підтримати рішення уряду про надання допомоги тєлєр уже старим жертвам рабської і примусової праці, багато з яких сьогодні живуть у тєлєр України. У той само час, наголошує президент, немає такої суми грошей, яка могла б справді компенсувати жертвам злочинного режиму їх страждання...

Підготувачи за повідомленнями голови правління Українського національного фонду «Взаєморозуміння і примирення» Ігоря Липиновича та президента України Юрія Луценка на прошедшій минулого тєлєра прес-конференції.

Якця ГАЛЬЧЕНКО.

Київ

Відповіді з минулого

Оригінальна бесіда з Бернардом Шоу, під час якої обговорювали питання союдогенія, а актуальні відповілі на них містяться у творях письменника 50—70-літньої давнини, відбудуться у київському державному театрі опери. Тут прийом лєлєр, з нагоди 50-ліття з дня смерті жалкого борця за соціальну справедливість, видатного англійського драматурга, лауреата Нобелівської премії. Зі вступним словом виступили організатори — народний депутат України Іван Чан, письменник, лауреат Державної премії ім. Т. Г. Шевченка Олександр Сизоненко та ін.

На вєчєрї наговорили переможиці літературно-поетичної вікторіани, присвяченої видатному драматургу. Нині став інше-реформа, вєчєрні праї з Надієнної Івано-Франківської області Дмитро Ружанко. Намаєм відбудуться перелад музику «Моя прекрасна лєлєр» (останкова за мотивами вєсн Б. Шю «Пігмаліон», музика Ф. Лоу).

Вікторія ЛІТВИН.

Фотофакт

У «Запорожжє» — ювілей. Цими днями 40 років тому з конвеєра запорожського заводу «Комунар» зійшов перший «народний» автомобіль ЗАЗ-965.



Фото Ігоря НОВИЦЬКОГО (УНІАН).

ДАТИ БУДЕ СЦІЛЬНЕ СВИНСТВО

«Голос України», 1 листопада 2000 року. № 200 (2447)

СІЛЬСЬКІ ВІСТІ

Держкомстат оприлюднив тривожні цифри: погодні й свиней у господарствах всіх категорій у січні-березні минулого року, порівняно з аналогічним періодом року минулого, зменшилися на 20 відсотків — до 9,1 мільйона свиней.

Показник цей був би більш шокуючим, якби не любов населення до сала. Кількість шпиків у особистих домашніх господарствах якщо й зменшилася, то не набагато, а в шести областях країни навіть збільшилася.

Значних втрат зазнало й стадо великої рогатої худоби (ВРХ). У колишніх КСР чисельність корів та бичків, порівняно з минулим роком, залежно від регіону, скоротилася на 22—40 відсотків. Тут застали статистику ретельно індивідували.

У масштабах країни приватники утримують на 1,8 відсотка ВРХ більше, ніж минулого року. У цілому, вважають спеціалісти-тваринники, кількість хвостатих до кінця року неухильно скоротуватиметься. Спричинено це не лише сезонними особливостями, а й недостатньою забезпеченістю колективних господарств кормами.

Ірина ЛАЗНОК.

Фото Юрія ВЕНГЕРША.



По землі пройшовся голова...

У Генічеському районі Херсонщини вирішили взяти під суворий контроль усі землі резервного фонду.

— Алге почасті ці ділянки заважали в оренду на власний розсуд сільського керівництва, зазначив голова Генічеської районної ради Сергій Сіренко. — На яких умовах, за яку плату — про це знали лише зацікавлені.

Тепер все стало прозорим. Райдержадміністрація провела інвентаризацію землі в районі. На думку голови, такий підхід позитивно вплинув на імідж виконавчої влади і приніс кошти до бюджетів місцевих рад. Ретельний облік угод на

користування землею забезпечив сільським «казначействам» близько 600 тисяч гривень. Гроші пішли на оплату боргів сільським бюджетникам — в окремих селах повністю розрахувалися з учителями й медиками.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсонська область.

Дим, вогонь на все село

Навчання

Серед білого дня густий дим повалив із даху добротного цегляного будинку, що в центрі Кривий Ріва. Вогорі на пожежі церковний дзвін.

Кілька секунд — і до помешкання примчала пожежна машина. Ше мить — і пожежник виніс з будинку перекачану дівчинку. Ного коліти вже змотували пожежні рукави, забравши по драбині на горіщі і спрямували потужний струмінь води на вогонь. Усе! Десять хвилин і загорання ліквідовано.

На жаль, це показове оперативне гасіння пожежі, проведене перед брїфінгом, яке організувало головне управління Державної пожежної охорони у Чернівці, є швидше винятком, ніж типовою картиною сьогодення. Під час реформування сільськогосподарських підприємств у багатьох селах України пожежні депо стали нікчемно.

по не потрібні. Нині пожежна охорона сільської місцевості забезпечена переважно частиними державної пожежної охорони, які, як правило, розташовані в районних центрах.

— Лише в Чернівецькій та Кіровоградській областях збереглася сільська мережа ПСО, — зазначив на брїфінгу начальник головного управління Державної пожежної охорони Григорій Рєва. — Загалом в Україні вже припинила існування майже половина ПСО.

Тільки цього року в сільській місцевості сталося 11 тисяч пожеж. Збитки від них становлять 100 мільйонів гривень.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернівецька область.

Півдоби у штурмовому морі

Це сталося в районі Тарханкута (чортового кута), де лише минулого літнього сезону морські халати поглинули 20 відпочивальників...

59-річний учитель Володимир Сірокожко, пораючись у наметовому таборі, почув крики: «Наші тут!» Він не розуміючи кинувся в бурхливе море. Двох дітей врятував одразу. До 22-річної вожатки Олені вдалося підплисти, вилотити за руку й підтягти до берега. Але потужна хвиля роз'єднала їх...

Володимир Дмитрович кинувся рятувати колегу-фізрука. На березі робили, що могли: волі, демонстрували колеса, заходилися кидати своїм учителям ка-

мери. Діти — тупому качечку. Та ці блаженні рятувальні засоби швидко віднесло у відкрите море.

Почалася гроза. Потоплюючого і рятівника відносило все далі від бухти. Діти розпалили багаття, волі вимкнули фари. Спробували допомогти морським сувохватним така — марно.

Нарешті-таки Сірокожко вдалося вцепитися за рибальську ліну, навіть зривав на ній перстень. Але лінувала знесиленна рука Володимира Дмитровича і він пішов під воду. Прибійна

рятував дітей, яких з прибережної скелі змили семиметрові хвилі, вчитель праці й фізкультури першої Чорноморської школи Володимир Сірокожко

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

100 тисяч доларів за програвш

Про срібний призера Олімпійських ігор у Сідней з греко-римської боротьби Давида Солдадзе луганські журналісти казуть: хлопчик, який зробив Європі новий вечірний вихідний. Зазначив, що луганський назі виступавши борці трохи старшого віку, а Давидові лише 22 роки. І все-таки він не дуже задовольнений результатами свого виступу. Два очки, яких він потребує, він не зовсім чесного суддівства, поставив серйозний бар'єр на шляху до золотого медалі. Втім, це не єдиний приклад тиску на україн-

Луганськ.

Алла АНТИПОВА.

Кримінал

Мелодія для флейти контрабандиста

Співробітники Мостискої митниці, що на Львівщині, вилучили у громадянина України партію старовинних предметів, які він намагався контрабандно вивезти до Польщі. Серед прихованих у напелі приладів автомобіля культурних цінностей митники виявили старовинну флейту, 10 кортиків, 11 орнаментів, 16 медалей та 3 нагрудні знаки.

Це одну партію старовинностей затримали на українсько-польському кордоні співробітники Йоганської митниці. У багажнику автомобіля серед особистих речей двоє громадян України вони вилучили 64 годичники іноземного виробництва, що мають історичну цінність.

А ти почистив своє вузтя?

Міський голова Чернівців Микола Федорук одним з перших скористався послугою чистильників на вулицях обласного центру.

Чистильники вузтя — це люди молодого віку, які створили приватну фірму. Сміють вони за акваторію столиків, мають у своєму розпорядженні вакуум та штики імпортованого виробництва. Для клієнтів виготовили гнучі буюки ступи, на спинах яких написали: «Ти почистив своє вузтя?».

За сервіс «літати ваки і штики» беруть з клієнта по 50 копійок.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

Редактор номера Людмила КОХАНЕЦЬ.
Ректордого: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНЬСЬКИЙ, Віталій СУДІДА.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.
■ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальності не рекомендується.
■ Редакція не зобов'язана надати позицію авторів публікацій.
■ Редакція не несе відповідальності за зміст публікацій, які є авторами.
■ Рукописи не повертаються.
■ Публікації з чужими — тільки на сторінках газети.
■ При використанні наведених публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідчення про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить з 3 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60755. Загальний тираж 179041.

Комітант друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
38. 0311199.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Бюс України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 01006, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОН: для дозвілок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 446-86-62.
E-mail: sekret@golos.relo.com